

BENET ROSSELL

LLEIDA, 1937

BENET ROSSELL (Àger, Lleida, 1937 - Barcelona, 2016), va ser un dels membres del grup conegut com "Els catalans de París", juntament amb Joan Rabascall, Antoni Miralda i Jaume Xifra, artistes que es van traslladar voluntàriament a París a la dècada dels anys seixanta, fugint d'una Espanya en dictadura. Allà van compartir amistat i importants projectes artístics imbuïts per les avantguardes que hi prevalien en aquella època.

Als anys vuitanta intercala París amb llargs períodes a Amsterdam i Nova York on es va relacionar també amb moviments d'avantguarda, i a mitjans d'aquesta dècada es va instal·lar definitivament a Barcelona. El 1983 recupera la seva relació amb Lleida i el 1986 rep la Medalla Morera, que guardona tota la seva trajectòria artística.

Com molts crítics han assenyalat, Benet Rossell respon a el concepte d'artista total que, des de finals dels seixanta, va cultivar l'acció, la instal·lació, la poesia visual, el dibuix, la pintura, el gravat, l'escultura, el cinema experimental, el vídeo, la música i la poesia.

El seu llenguatge plàstic, va crear un repertori infinit de signes, gestos, figures, formes antropomòrfiques i zoomòrfiques que aprofundien en les constants de la seva obra: la recerca d'espais poètics, simbòlics i narratius en la quotidianitat.

Va realitzar més d'un centenar d'exposicions individuals a Europa i Estats Units, i la seva participació en les exposicions col·lectives més significatives dels darrers quaranta anys el va situar entre els artistes catalans més representatius de moment.

Va realitzar incursions en l'àmbit de l'escultura pública: a Lleida amb "Arbre Paer" (1997, Plaça del Seminari Vell), "L'Ametlla com balla" (1999, Plaça Escorxador) i "Una Salut de Ferro" (2006, Hospital Arnau de Vilanova). A Palma de Mallorca "Gàbia de l'Airecel" (1999, Centre de Cultura Sa Nostra) i a Barcelona "Tir al món amb mar de fons" (2001, Estació de Metro Canyelles).

Amant de la paraula, dita i escrita, amanida d'anècdotes i faules quotidianes basades en una realitat personal sobre la qual escriu, Benet Rossell va ser capaç de sorprendre i obnubilar amb històries imprevisibles, gràcies a la seva sensibilitat i brillant oratòria propera, que ho van fer assidu en els recitals poètics d'avantguarda. Al maig de 1982 va publicar "Microteatre o" (Ed. Èczema, Sabadell) i al març de l'any 2001, Pagès Editors va editar una antologia de la seva poesia sota el títol "Road Poetry".

Entre les exposicions de reconeixement al seu treball i difusió de la seva obra, destaquem "Diari residual", celebrades a Barcelona i Lleida respectivament el 1996, l'exposició retrospectiva "Paral·lel", al MACBA el 2010 i la seva participació en la 30ª Biennial de Sao Paulo.